

fandt det hensigtsmæssigt at opstille mål-sætninger på dette område.

4. *Afsnittet om gennemgang og vurdering af målsætninger og forholdsregler* (§ 79-83) fastsætter, at vurdering af fremskridt skal foretages på forskellige niveauer, af de enkelte lande, af regionale organisationer, af UNCTAD, UNIDO og FN's særorganisationer og af generalforsamlingen via ECOSOC. Den sidstnævnte vurdering skal foretages hvert andet år.

5. *Afsnittet om påkaldelse af offentlighedens interesse* (§ 84) omhandler betydningen af at vinde offentlighedens støtte — såvel i udviklingslandene som i de udviklede lande — for tiårets målsætninger.

D. Vedtagelsen i plenarforsamlingen.

2. udvalgs rapport om den internationale udviklingsstrategi blev behandlet af plenarforsamlingen den 17. oktober 1970. Herunder gav en lang række udviklede lande udtryk for den betydning strategien for FN's 2. udviklingstiår ville kunne få for det fremtidige internationale samarbejde til løsning af udviklingsproblemerne.

I det danske indlæg (bilag 12) anførtes bl. a., at der med strategien var skabt en ramme for fremtidige fælles foranstaltninger til at fremskynde udviklingslandenes økonomiske og sociale fremgang. Strategien måtte betragtes som et udtryk for alle landes vilje til at intensivere deres bestræbelser inden for denne ramme. Danmark havde som mange andre lande taget enkelte forbehold til strategien. På baggrund af udviklingen i det danske bistandsprogram skulle der dog ikke kunne herske tvivl om, at Danmark agtede at deltage efter bedste evne i de fælles udviklingsbestræbelser i 1970'erne.

Den endelige vedtagelse af strategien fandt sted med akklamation på jubilæumsdagen den 24. oktober 1970. (Res. 2626 (XXV)).

II. Procedurer for gennemgangen og vurderingen af fremskridt med hensyn til gennemførelsen af den internationale udviklingsstrategi.

Som ovenfor nævnt indeholder strategien nogle generelle bestemmelser om overvågelse

sen af de fremskridt, der gøres med hensyn til strategiens gennemførelse.

2. udvalg drøftede den 20. oktober 1970 spørgsmålet om den nærmere fastlæggelse af procedurerne for denne overvågelse.

Undergeneralsekretær de Seynes fremhævede i sin indledningstale, at evalueringsmaskineriet skulle foretage periodiske opgørelser over de fremskridt, der var sket med henblik på at skabe et grundlag dels for orienteringen af den nationale og den internationale politik og dels for ændringer og tilpasninger i den ramme for udviklingsbestræbelserne, som strategien udgjorde. Opgørelserne måtte baseres på indikatorer, hvoraf nogle ikke var kvantificerbare. Analysen måtte gennemføres på forskellige niveauer — nationalt, regionalt, internationalt og sektoralt — før det globale billede kunne dannes.

Den efterfølgende debat reflekterede de samme meningsforskelle som allerede var konstateret under drøftelserne i det forberedende udvalg og som var årsag til at komiteen ikke havde fremlagt mere konkrete forslag.

Sverige foreslog som eneste land oprettelsen af et nyt maskineri i form af et intergouvernementalt organ, der uden nødvendigvis at omfatte alle lande skulle have en tilstrækkelig medlemskreds til at være virkeligt repræsentativt. Fra svensk side havde man — uden at det direkte blev sagt — et organ under ECOSOC i tankerne.

Industrilandene — såvel de vestlige som de østlige — fremhævede ECOSOC's centrale rolle i forbindelse med overvågelsen af strategiens gennemførelse. Flere udviklingslande — herunder først og fremmest Chile og Brasilien — anførte, at de tillagde den sektorale vurdering, der blev foretaget af UNCTAD, UNIDO og særorganisationerne, afgørende betydning. Det kunne derfor ikke accepteres, at ECOSOC blev tillagt nogen kompetence på områder, der henhørte under disse organer, hvis rapporter måtte forelægges generalforsamlingen ubeskåret.

I erkendelse af at det som følge af disse fundamentale uoverensstemmelser ikke ville være muligt at nå frem til konkrete forslag til evalueringsmaskineri under 25. samling besluttede udvalget at udskyde afgørelsen til næste samling.